

Bir arkadaşım, Risale hizmeti Üstad zamanında yapıldı ve bitti diyor. Yirmi Birinci Yüzyıla hitap edemez diyor. Zira Üstad vefat etmiştir, diyor. Bu konuda görüşlerinizi paylaşırsanız memnun olurum.

Nice fikir adamları ve misyon önderleri, cemiyet ve cemaatlerin nüvelerini teşkil etmiş ve dünyaya veda ettikten sonra misyonları idrak edilmiş ve dünyaya hükmetmişlerdir. Aynı şekilde Üstad Hazretleri de dünyaya veda ettiği halde, onun iman ve mürşitlik hizmeti talebeleri ve cemaati tarafından devam ettiriliyor ve ettirilecektir. Bir cihetle onun müceddidlik vazifesini şahs-ı manevisini temsil eden cemaati kıyamete kadar devam ettirecektir.

Şayet iman hizmeti değişir, şartlar tamamen yeni bir mürşidi iktiza eder hale gelirse, o zaman yeni mürşit ve yeni müceddid manası ortaya çıkabilir. Bunu zaman gösterecektir. Kanaatimizce insanlığın tekamül kanunu gereğince, kemalatın son demlerinin yaşadığı şu günümüzde yeni şartların oluşması ve yeni mürşidi iktiza etmesi mümkün görünmüyor.

İnsanlığın son demlerini yaşadığına dair çok hadis ve emareler vardır. Nasıl insanlık tekamül edip son peygamber kıvamına gelmiş ise, aynı şekilde insanlık son mürşit ve müceddit manasına da gelmiştir, denebilir.

İmam Azam'ın bin iki yüz yıl önce yaptığı fıkhi irşadat, nasıl hayatiyetini ve önemini devam ettiriyor ise, İmam Nursi'nin yaptığı irşadatın da kıyamete kadar devam etmesi ve başka müceddidlere ihtiyaç bırakmaması gayet makuldür.

İrşadın sadece şahsa endekslenmesi doğru değildir. Şahıslar gelip geçer, ama eserler kalıcıdır. Bu kalıcı eserleri tatbik eden insanlar da her dönemde çoklukla bulunur.

Ahir zamanı bir asırdan ziyade ya da bir dönem olarak görmek gerekiyor. Ahir zamanda küfür ve inkar nasıl son kıvamına gelmiş ise, aynı şekilde buna mukabele edecek müceddidlik de en son ve en kamil manada olması zaruridir. En son ve en kamil bir müceddid ise hayatın ve dünyanın mührü ve hatimesi hükmündedir. Nasıl Peygamberimiz (asv) nübüvvet silsilesinin son halkası ve hatimesi ise, ahir zaman müceddidi de bu silsilenin son halkası ve en son temsilcisidir.

Risale-i Nur hizmetinin kıyamete kadar devam edeceğine dair Üstad Hazretlerinin yüzlerce tespit ve ifadesi mevcuttur. Hatta bir hadisi de buna delil olarak göstermiştir.

Risale-i Nurlardan sonra müceddid ya da o manada bir evliyanın geleceği hakkında

herhangi bir ibare ya da işaret geçmiyor. Bunun aksine Risale-i Nurların kıyamete kadar devam edip bir cihetle kıyamete kadar müceddidlik vazifesini göreceğini ifade eden ibareler mevcuttur. Bunlardan bazıları şu şekildedir:

"Cenab-ı Hak, kemâl-i rahmetiyle bu ferd-i ferîdi, kemalât-ı insaniyenin bütün envainı câmi bir istidatta yaratmış ve bu istidatların da azamî şekilde inkişafını irade etmiş ki, bu müstesna zatı, İslâmiyet ağacının son asırlara uzanan ve binler dal budak salan Risale-i Nur şahs-ı mânevîsi itibarıyla bütün hakaikte "üstad-ı küll" hükmüne getirmiş ve topyekûn İslâmiyet hakikatlerinin bir aks-i nurunu ve tecellîsini Risale-i Nur şahs-ı mânevîsinde derc ederek, ehl-i hakikat ve kemali hayretle baktırmış ve böylece, risalet-i Ahmediye ve hakikat-i Muhammediyenin câmi bir aynası olan Risale-i Nur ile Said Nursî, bir Said olarak çürümüş, erimiş, fakat mânen bütün âlem-i İslâm olarak tevellüd etmiş, beka bulmuştur."

"Ve tâ kıyamete kadar Risale-i Nur bâki kalacak ve daima tekemmül edecektir. Hiç mümkün müdür ki, sinek kanadının icadından lâkayt kalmayan ve o kanadın zerrelere pek çok hikmet ve maslahatları takip eden Sâni-i Zülcelâl, Risale-i Nur ile, onun telif edildiği menzillerle ve Nur Müellifinin kudsî vazifelerini gördüğü yerlerle alâkadar olmasın ve öyle kudsî hizmetlere hâdim (hizmet eden) olan mekânlar ve dersane-i Nuriyeler, ve şecere-i mübarek, rahmetin kasd-ı tahsisinden hariç kalsın? Kat'iyen mümkün değildir."(1)

Ahir zamandan haber veren mühim bir hadis:

ياْمُرُوْهُ اِنَّ يٰتِيْ حَتّٰى الْحَقُّ عَلٰى ظٰهْرِيْنَ اُمَّتِيْ مِنْ طَلٰٓئِقَةٍ لَا تَرٰٓلُ Ramazan-ı Şerifte onuncu günün ikinci saatinde birden bu hadis-i şerif hatırıma geldi. Belki, Risale-i Nur şakirtlerinin taifesi ne kadar devam edeceğini düşündüğüme binaen ihtar edildi."

اِنَّ اِلَّا الْعَيْبَ يَعْلَمُ لَا —şedde sayılır, tenvin sayılmaz—fıkrasının makam-ı cifrîsi bin beş yüz kırk iki (1542) ederek nihayet devamına ima eder.

اِنَّ اِلَّا الْعَيْبَ يَعْلَمُ لَا —şedde sayılır—fıkrası dahi, makam-ı cifrîsi 1506 edip, bu tarihe kadar zahir ve âşikârâne, belki galibane, sonra tâ 'kırk iki (42)'ye kadar gizli ve mağlûbiyet içinde vazife-i tenviriyesine devam edeceğine remze yakın ima eder."

اِنَّ اِلَّا الْعَيْبَ يَعْلَمُ لَا —şedde sayılır—fıkrası dahi, makam-ı cifrîsi 1545 olup kâfirin başında kıyâmet kopmasına ima eder.(2)

إِنَّمَا الْعَيْبُ يَعْلَمُ لَا

Dipnotlar:

- (1) bk. [Tarihçe-i Hayat, Barla Hayatı](#)
(2) bk. [Kastanmonu Lahikası, \(21. Mekrup\)](#)